

Alkotmánybíróság

Budapest

Ügyszám:IV/181-3/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott Hunvald György (.....) hivatkozással 2016. március 08-án kelt levelére, az előírt határidőben, az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kiegészítem a kérelmemet.

I.

Az Alaptörvény 52.§ (1b)

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza

Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek igazolása

Az Abtv. 27. § szerinti eljárás

Abtv. 27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

*a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.*

Az a) pontban írt jogsérelem megállapítása a panasz érdemi vizsgálata körébe tartozik.
A b) pontban írt törvényi feltétel esetemben teljesült.

Egyedi ügy

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”.

Nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a Szegedi Ítéltábla büntetőügyemben hozott Bpkf.II.762/2015/2 sz. végzése olyan döntés, amely a természetes személy (elítelt) jogát, kötelezettségét, jogos érdekét, jogi helyzetét érinti és eldönti. (1. sz. melléklet)

Jogorvoslati lehetőség

A Kúria Bfv.III.241/2016/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmemet elutasította azzal, hogy Szegedi Ítéltábla hivatkozott végzése nem ügydöntő végzés ezért kizárt annak a felülvizsgálata. (2. sz. melléklet)

Jogorvoslati lehetőségeim nincsenek a végzéssel szemben.

II.

52. § (1b)

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti a törvényes bíróhoz való jogot, a független és pártatlan bíróság követelményét és a tisztességes eljárás követelményét. Ugyanez a bekezdés tartalmazza az ügyek ésszerű határidőn belüli elbírálásának követelményét is.

Az Alkotmánybíróság az 1949. évi XX. törvény (Alkotmány) alapján a törvényes bíróhoz való jogot, a pártatlan és független bírósági eljárás követelményét, a fegyveregyenlőség elvét, a védelemhez való jogot és részben a jogorvoslati jogot is a tisztességes eljárás (fair trial) részének tekintette.

A törvényes bíróhoz való jog

A törvényes bíróhoz való jog azt jelenti, hogy a vádlottak/elítéltek ügyében annak a bíróságnak kell eljárnia, amely a törvény alapján hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik, a bíróság működő bírók közül pedig az a bíró jár el, aki a bíróság belső ügyelosztási rendje alapján előre meghatározott, objektív elvek alapján kijelölésre kerül. A törvényes bíróhoz való jog érvényesülése az egyik előfeltétele a bíróság függetlenségének és pártatlanságának, valamint a tisztességes eljárásnak.

Ezt a jogomat sértette a Szegedi Ítéltábla azzal, hogy hatáskörrel ugyan rendelkezett, de nem volt illetékessége a másodfokú eljárásban részt venni és végzést hozni.

III.

52. § (1b)

c) a 38. §-ban meghatározott eljárás kivételével az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, továbbá a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az Országgyűlés határozatát, illetve a 34-36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az alaptörvény-ellenes működést, magatartást vagy hatáskörgyakorlást

A törvényes bíróhoz való jog

A törvényes bíróhoz való jog azt jelenti, hogy a büntetőügyekben annak a bíróságnak kell eljárnia, amely a törvény alapján hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik, a bíróság működő bírók közül pedig az a bíró jár el, aki a bíróság belső ügyelosztási rendje alapján előre meghatározott, objektív elvek alapján kijelölésre kerül. A törvényes bíróhoz való jog érvényesülése az egyik előfeltétele a bíróság függetlenségének és pártatlanságának, valamint a tisztességes eljárásnak.

A Bszi. 8. § (1) bekezdése kimondja: „Senki sem vonható el törvényes bírjától. A (2) bekezdés rögzíti, hogy a „törvény által rendelt bíró az eljárási szabályok szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró”. A Bszi. tehát a törvényes bíróhoz való jog két szintjét különbözteti meg: a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság szintjét és a bíróságon működő, ügyelosztási rend szerint eljáró bíró szintjét. Ehhez képest mondja ki a Bszi. 11. § (2) bekezdése, hogy az „ügyelosztási rendtől az eljárási törvényekben szabályozott esetekben, továbbá igazgatási úton a bíróság működését érintő fontos okból lehet eltérni. A Bszi. ezen szabálya tehát a bíróságon működő, ügyelosztási rend szerint eljáró bíró szintjén teszi lehetővé, hogy ne a törvényes bíró járjon el.

A büntetőügyekben eljáró bíróság hatáskörét és illetékességét a Be. 15-18. §-ai részletesen szabályozzák.

Hatásköri vagy illetékességi összeütközés esetén az eljáró bíróságot az érintett bíróságoknál eggyel magasabb bírói fórum jelöli ki (Be. 20.§).

Ha egy bíróságon minden bíróval szemben kizárási ok merül fel vagy a kizárási ok bírósági vezetővel szemben merül fel, az eljáró bíróságot szintén egy magasabb szintű bírói fórum jelöli ki (Be. 24/A. §).

Amennyiben az ügy áttételre kerül vagy ügyek egyesítése vagy elkülönítése miatt folytatódna más bíróság előtt az ügy, az áttételről, az egyesítésről és elkülönítésről szintén bíróság (illetőleg a tanács elnöke) dönt, ráadásul ezen végzések ellen fellebbezésnek is van helye (Be. 264. §, 265. § és 276. §).

Természetesen előfordulhat az is, hogy az adott bíróságon belül az ügyelosztási rend szerinti bíró kizárási ok, egészségügyi ok vagy más elháríthatatlan ok miatt nem tud eljárni. Ezeket az eseteket a Be., illetőleg az ügyelosztási rend szintén előre meghatározott módon szabályozza, mégpedig akként, hogy más bíró kijelölésére az adott bíróság elnöke vagy az adott bíróság másik bírója, illetőleg bírósági tanácsa dönt.

Kérem, az T. Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg rendelkezett-e illetékességgel a Szegedi Ítéltábla, amikor 2015. december 01-én a Bpkf.II.762/2015/2. sz. végzésével elbírálta a Fővárosi Törvényszék különleges eljárásban, 2015. augusztus 11. napján hozott 15.B.1492/2010/402 sz. végzésének fellebbezését.

IV.

52. § (1b)

d) az Alaptörvény, illetve a nemzetközi szerződés megsértett rendelkezései

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti a törvényes bíróhoz való jogot, a független és pártatlan bíróság követelményét és a tisztességes eljárás követelményét.

V.

52. § (1b)

e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés vagy - a 33. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén - az Országgyűlés határozata miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34-36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indokolása

A Kúria Bkk.I.411/2013/2. sz. kijelölő döntése (3. sz. melléklet) az alapeljárás során nem hatásköri vagy illetékességi összeütközés miatt vált szükségessé, hanem a Fővárosi Ítéltábla bírának a másodfokú eljárás időpontjában (2013. márciusa) bejelentett elfogultsági nyilatkozataira, két bíró esetében pedig objektív perjogi okból fennálló kizártságra tekintettel.

A kizárásról pedig a Be. 24/A.§ (1) bekezdése alapján a Kúria határozott. Más bíróság kijelölésére, akkor azért került sor, mert az egyébként illetékes bíróságnak nem volt olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozott.

Az adott bíróság intézményes kizárására csak a Be. 22. §-ában írt feltételek fennállása esetében van törvényes lehetőség, azaz akkor, ha a Be. 21. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott bármely kizárási ok a bíróság elnökével vagy elnökhelyettesével szemben merül fel.

Megjegyzem 2013 márciusában Dr. Czine Ágnes a Fővárosi Ítéltábla elnöke volt az egyedüli, aki a Be. 21. §. (1) bekezdés e) pontjára alapított elfogultságot nem jelentett be.

Minden további esetben azt kell vizsgálni, hogy az adott kizárási ok fennáll-e az eljárási szabályok szerint illetékes bíróság valamennyi bírójával szemben az elbírálás időpontjában.

A Fővárosi Ítéltábla szintén különleges eljárásban, a Szegedi Ítéltábla 2015. december 01-i végzés meghozatalát megelőzően ezt megvizsgálta és mivel összeállítható volt olyan tanács, amelynek tagjai nem estek a Be. egyetlen kizárási szabályának hatálya alá már döntött ugyanezen alapügyhöz tartozó kérdésben 2015. november 02-án.

Hatáskörrel és illetékességgel rendelkező másodfokú bírósággént 2015. november 02. napján, majd később 2016. március 30. napján végzéseket hozott az alapügyhöz kapcsolódó összűntetési indítványról. (4.sz. melléklet)

VI.

52. § (1b)

f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

Kifejezetten kérem, hogy a Szegedi Ítéltábla 2015. december 01-én a Bpkf.II.762/2015/2. sz. végzését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt semmisítse meg, mivel azt nem a törvényes, a törvény alapján hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság hozta.

VII.

Egyéb nyilatkozatok

Az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok, azzal, hogy kérem a beadvány anonimizálását a nevemre és lakóhelyemre vonatkozóan.

Budapest, 2016. április 04.

Tisztelettel,

Hunvald György